

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)

Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

Datum 21 augustus 2025
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 van de
Zorgverzekeringswet
Geschil over vergoeding van mondzorg als bedoeld in de
zorgverzekering CZ Zorgkeuzepolis (restitutie)
Verzekerde
(verzoekster) en zorgverzekeraar CZ Zorgverzekeringen (verweerder)

Zaaknummer
2025009999

Onze referentie
2025018114

Uw referentie
202401470

Uw brief van
11 augustus 2025

Geachte

Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) heeft het verslag van de hoorzitting en de aanvullende stukken ontvangen.

U vraagt het Zorginstituut toe te lichten waarop de vermelding in het voorlopig advies is gebaseerd dat het cariërisico van verzoekster in 2019 als verlaagd is ingeschat, aangezien verzoekster dit ten stelligste ontkent.

Het Zorginstituut verwijst in dit kader naar het medisch dossier dat is bijgevoegd bij de e-mail van verzoekster aan verweerder van 12 maart 2024. Op pagina 5 van het medisch dossier wordt vermeld dat het cariërisico van verzoekster in 2019 als verlaagd is geclassificeerd.

Daarnaast vraagt u of, mede gelet op het tijdsverloop en de langdurige klachten van een droge mond, met een grote mate van waarschijnlijkheid te stellen is dat er een causaal verband bestaat tussen het verlies van gebitselementen en de in het verleden ondergane radiotherapie. Indien dit verband niet kan worden aangenomen, verzoekt u aan te geven welke andere oorzaken uit de behandelhistorie naar voren komen.

In de brief van de radiotherapeut van 5 juli 2024 wordt bevestigd dat sprake is van een droge mond (hyposialie), en dat de speekseltest een aanzienlijk verminderde speekselvloed aantoonde. Het dossier bevat echter geen specifieke onderbouwing waaruit blijkt dat de elementen 15 en 35 verloren zijn gegaan ten gevolge van cariës, veroorzaakt door hyposialie als gevolg van bestraling. Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is het causaal verband daarom niet aangetoond.

Uit de behandelhistorie blijkt bovendien dat verzoekster lokaal matige adulte parodontitis heeft sinds 2019. Verder worden wortelbreuk onder uitgebreid kroon- en brugwerk met deels succesvolle wortelkanaalbehandelingen in het dossier beschreven. Deze aandoeningen kunnen een oorzaak zijn voor het verlies van elementen.

Uit het verslag van de hoorzitting en de aanvullende stukken komen dan ook geen feiten of omstandigheden naar voren die het Zorginstituut aanleiding geven het voorlopig advies te herzien. U kunt het voorlopig advies als definitief beschouwen.

Hoogachtend,

Manager Juridische Zaken

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
21 augustus 2025

Onze referentie
2025018114

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 22 april 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van implantaten.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Namens verzoekster is bij verweerder een aanvraag ingediend voor bijzondere tandheelkunde voor implantaten in een betande kaak. Verzoekster heeft toegelicht dat zij in het verleden radiotherapie heeft ondergaan aan beide ogen vanwege Non-Hodgkinlymfoom, in 1995 bij het rechteroog en in 2002 bij het linkeroog (beide stadium IA). In de loop van de tijd heeft verzoekster klachten van een droge mond ontwikkeld als gevolg van de bestraling. Verzoekster is door haar behandelend tandarts geadviseerd om twee implantaten met kronen ter plaatse van element 15 en 35 te nemen. Een frame-prothese is volgens verzoekster niet mogelijk in verband met te korte tandbogen zowel boven als onder.

Verweerder wijst de aanvraag af. In de aanvraag wordt aangegeven dat bij verzoekster sprake is van ontbrekend kauwvermogen. Dit is volgens verweerder aan te merken als een functiestoornis. Deze functiestoornis is echter niet ontstaan als gevolg van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel. Verder is de functiestoornis niet zodanig dat deze in ernst vergelijkbaar is met oligodontie of een schisis.

Ook ziet verweerder onvoldoende bewijs van een causaal verband tussen de oncologische behandelingen die verzoekster in het verleden heeft ondergaan en de huidige staat van haar gebit. Nergens blijkt causaal verband tussen het verlies van de elementen 15 en 35 en de medische voorgeschiedenis. Element 15 is afgebroken wat geen relatie heeft met de radiotherapie of de mogelijke gevolgen daarvan. Over het verlies van element 35 wordt niets vermeld, de behandelhistorie is uitermate beperkt.

Ook al zou er een verzekeringsindicatie zijn, zouden de problemen volgens verweerder kunnen worden opgelost door een frameprothese. Dit maakt dat verzoekster volgens verweerder niet redelijkerwijs op de aangevraagde zorg is aangewezen.

Tot slot geeft verweerder aan dat geen feiten en omstandigheden bekend zijn waaruit blijkt dat voorafgaand een medische behandeling de mond ontstekingsvrij moet worden gemaakt. Om deze reden bestaat er geen vergoedingsindicatie in het kader van bijzondere tandheelkunde.

Juridisch kader

De aanspraak op tandheelkundige zorg voor volwassenen is beperkt tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 van het Besluit zorgverzekering (Bzv).

Bijzondere tandheelkundige hulp is mogelijk:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad;
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

Daarnaast moet de hulp noodzakelijk zijn om een tandheelkundige functie te behouden, *"gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan"*. Dit wordt in de praktijk het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld. Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie in het dossier blijkt dat bij verzoekster element 35 verloren is gegaan en element 15 is afgebroken. Verzoekster is geadviseerd om ter plaatse van deze elementen implantaten met kronen te nemen.

Implantaten kunnen mogelijk vergoed worden indien sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp op grond van art. 2.7, lid 1, onderdeel a van het Bzv. Hiervoor geldt dat sprake moet zijn van een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel. Bedoeld zijn schisis en in ernst met schisis vergelijkbare aandoeningen. Hiervan is bij verzoekster geen sprake. Het verlies van kauwvermogen bij verzoekster is niet in ernst vergelijkbaar met schisis.

Uit het dossier blijkt verder dat verzoekster bekend is met bestralingen in het verleden in verband met een Non-Hodgkinlymfoom. Art. 2.7, lid 1, onderdeel b van het Bzv ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, en door de

aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad. Hiervoor moet sprake zijn van een oorzakelijk verband tussen de oncologische behandeling en het verlies van de elementen 15 en 35. Het Zorginstituut merkt op dat er in principe meer cariës op kan treden door verminderde speekselvloed als gevolg van de bestraling van de parotis speekselklier (oorspeekselklier). In 2019 werd het cariërisico van verzoekster echter op verlaagd ingeschat. Het dossier bevat daarnaast ook geen andere gegevens die de oorzakelijke relatie tussen de oncologische behandeling en het verloren gaan van de elementen aantoont. Verzoekster voldoet hiermee niet aan de voorwaarden voor bijzondere tandheelkundige hulp in de zin van art. 2.7, lid 1, onderdeel b van het Bzv.

Ten overvloede merkt het Zorginstituut op dat in het geval van verzoekster ook geen sprake is van een medische behandeling die zonder de tandheelkundige behandeling aantoonbaar onvoldoende resultaat zal hebben, zoals bedoeld in artikel 2.7, lid 1, onderdeel c, van het Bzv.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan geconcludeerd worden dat verzoekster geen (verzekerings)indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. Het plaatsen van twee implantaten komt hiermee niet in aanmerking voor vergoeding ten laste van de basisverzekering

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp.